

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 4C/35/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415200905
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Mazúchová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2018:6415200905.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Adrianou Mazúchovou, v právnej veci žalobcu B. Z., N.. XX.XX.XXXX, C. A. Ž. XXX, XXX XX S. S., štátny občan SR, zastúpeného právnym zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, proti žalovanému TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpenému právnym zástupcom: JUDr. Alan Strelák, advokát so sídlom Na Vŕšku 12, 811 01 Bratislava, o zaplatenie 342,-Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 213,06 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 213,06 € od 27.01.2015 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 24,60 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 03.02.2015, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 342,-Eur spolu s 8,05 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 342,-Eur od 27.01.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe uzavretej zmluvy o úvere č.XXXXXXXXXX zo dňa 17.08.2012 došlo zo strany žalovaného k poskytnutiu finančných prostriedkov v prospech žalobcu vo výške 900,-Eur za dohodnutú odplatu vo výške 342,-Eur, ktorú sa zaviazal zaplatiť v 13 mesačných splátkach, počnúc dňom 27.08.2012. Žalobca v žalobe uviedol, že poskytnutý úver použil na osobné potreby a ročný úrok pri dojednanej odplate predstavuje viac ako 34,62 %, vzhľadom na čo považuje výšku dohodnutej odplaty za neplatný právny úkon v rozpore s § 39 a 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Žalobca ďalej uviedol, že vzhľadom na to, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, pričom uzavretá zmluva neobsahovala termín konečnej splatnosti úveru a úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, považuje uzavretú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. Preto mal žalovaný nárok len na vrátenie poskytnutej istiny vo výške 900,-Eur. Žalobca však uhradil na účet žalovaného sumu 1.242,-Eur, teda o 342,-Eur viac, než mal žalovaný nárok. V rozsahu 342,-Eur tak došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu. Žalobca predloženou výzvou zo dňa 23.01.2015 vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia v termíne do 26.01.2015, na čo žalovaný nereagoval, preto sa obrátil so svojím nárokom na súd.

2. Súd dňa 06.02.2015 doručil žalovanému žalobu s prílohami a vyzval ho, aby sa k doručenej žalobe písomne vyjadril. Súd žalovaného zároveň poučil o jeho procesných právach a povinnostiach uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný sa k doručenej žalobe vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 23.02.2015, v ktorom uviedol,

že právny vzťah založený uzavretou zmluvou o úvere sa podľa ustanovenia § 261 ods. 6 písm. d) riadi výlučne ustanoveniami Obchodného zákonníka. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že dohodnutá odplata (ktorú predstavuje dohodnutý úrok a odmena za poskytnutie úveru podľa § 499 Obchodného zákonníka) by mala byť neplatným právnym úkonom, na základe ktorého by sa mal odporca bezdôvodne obohatiť. Na svoju obranu ďalej uviedol, že sa nestotožňuje ani s tvrdením žalobcu, že uzavretá zmluva neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti, ktorý je uvedený v bode 2 obchodných podmienok, ktorým je termín poslednej splátky ,t.j. 22.08.2013. uzavretá zmluva tak spĺňa náležitosti zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný na svoju obranu vzniesol námietky aj voči výške žalovanej sumy. Žalovaný potvrdil, že žalobca uhradil sumu 342,-Eur, no keďže úver splatil predčasne, vznikla mu povinnosť uhradiť poplatok za predčasné splatenie úveru a rovnako mu vznikol nárok na vrátenie vzniknutého preplatku, a to vo výške 128,94 Eur. Vzniknutý preplatok bol s výslovným súhlasom žalobcu zaúčtovaný na jeho iný záväzkový vzťah, o čom predložil súdu Protokol o zápočte zo dňa 10.05.2013.

3. Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom zo dňa 11.05.2015 sp.zn. 4C/35/2015-24 podanú žalobu zamietol a zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 360,43 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. V odôvodnení súd uviedol, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá obsahuje všetky zákonné náležitosti, preto úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. K plneniu tak došlo na základe platne uzavretej zmluvy, a preto na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie nevzniklo, vzhľadom na čo súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

4. Proti prvostupňovému rozsudku podal žalobca odvolanie.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd o podanom odvolaní žalobcu rozhodol uznesením sp. zn. 17Co/779/2015-47 zo dňa 31.01.2017 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a pre ďalšie konanie vyslovil právne záväzný právny názor, že uzavretá zmluva neobsahoval dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd ďalej poukázal na to, že prvostupňový súd nevenoval otázke výšky zaplata sumy nad výšku poskytnutých prostriedkov náležitú pozornosť, preto bude potrebné v tomto smere doplniť dokazovanie a ustáliť, v akej výške žalobca plnil žalovanému na uzavretú zmluvu č.XXXXXXXXXX, a či je pravdivé tvrdenie žalobcu, že zaplatil až sumu 342,- Eur alebo dôvodná obrana žalovaného, že časť tejto sumy vo výške 128,94 Eur bola započítaná na iné záväzky žalobcu.

6. Dňa 01.júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. z 21.mája 2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý nahradil dovtedy platný zákon č.99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (§§ 473, 474 CSP).

7. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Po vrátení veci odvolacím súdom na ďalšie konanie súd nariadil na deň 02.03.2018 pojednávanie, na ktorom doplnil dokazovanie v zmysle záverov odvolacieho súdu a za účasti právnych zástupcov strán sporu podanú žalobu prejednal.

10. Právny zástupca žalovaného predložil súdu protokol o zápočte zo dňa 10.05.2013, ku ktorému právny zástupca žalobcu uviedol, že ho nepovažuje za platný z dôvodu, že aj iná zmluvu, na ktorú mala byť suma 128,94 Eur započítaná je pravdepodobne bezúročná a bez poplatkov, vzhľadom na čo žiadal žalobe vyhovieť v celom rozsahu. Na otázku právneho zástupcu žalovaného, či má k dispozícii túto (inú) zmluvu uviedol, že ju k dispozícii nemá. Na výzvu súdu v súlade s § 182 CSP právni zástupcovia strán zhodne uviedli, že ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemajú, preto súd uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené.

11. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu žaloby, zmluvou o spotrebiteľskom úvere, obchodnými podmienkami na rube zmluvy o spotrebiteľskom úvere, výzvou na vrátenie plnenia zo dňa 23.01.2015, dokladmi o úhrade záväzku, vyjadrením žalovaného, protokolom o zápočte a v súlade s ust. § 151 ods. 1 CSP rozhodol na základe nesporných skutkových tvrdení a listinných dôkazov založených v súdnom spise. Súd zistil tento skutkový a právny stav.

13. Z predložených a vykonaných dôkazov súd zistil, že dňa 17.08.2012 uzavrel žalobca so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.XXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy o úvere žalovaný poskytol žalobcovi bezúčelový, hotovostný, spotrebiteľský úver vo výške istiny 900,-Eur. Úver bol poskytnutý za odplatu vo výške 342,-Eur. Úver bol poskytnutý za celkový úrok vo výške 20% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov. Za poskytnutie úveru si veriteľ účtoval odmenu vo výške 18% z istiny z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov (ďalej úrok a odmena spoločne označované ako „odplata“). Podľa bodu 1 obchodných podmienok RPMN činila pri splatnosti úveru na 13 mesiacov 67,70%. Hodnota priemernej RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 45,60 %. Žalobca prevzatie istiny v hotovosti pri podpise tejto zmluvy potvrdil svojim podpisom a zaviazal sa zaplatiť žalobcovi celkovú sumu 1.242,-Eur v 13 mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 4,50 Eur a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 122,85 Eur. Prvá splátka bola splatná v 10. deň po uzavretí zmluvy o úvere a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná v 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Zmluvu okrem žalovaného ako dlžníka podpísala aj Veronika Erziaková ako spoludlžník. Z prehľadu splátok súd zistil, že žalobca žalovanému uhradil celkovú sumu 1.242,-Eur v zmysle predloženého rozpisu úhrad. Vyššie uvedené skutočnosti o uzavretí zmluvy, výške čerpania úveru a jeho splácaní vyplývajú z predložených listinných dôkazov a zhodných tvrdení strán sporu a neboli medzi stranami sporné. Z predloženého protokolu o zápočte zo dňa 10.05.2013 súd zistil, že žalobcovi pri úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX vznikol vzhľadom na predčasné splatenie úveru nárok na vrátenie preplátok vo výške 128,94 Eur, ktorý bol na základe dohody strán zaúčtovaný ako splátka na iný (ďalší) záväzok žalobcu, a to na zmluvu číslo XXXXXXXXXXXX. Z uvedeného súd ustálil, že žalobca na záväzok z úverovej zmluvy č.XXXXXXXXXX uhradil žalovanému celkovú sumu 1.242,-Eur, z ktorej vzhľadom na predčasné splatenie úveru žalobcovi vznikol nárok na vrátenie sumy 128,94 Eur, ktorá bola v tejto výške na základe dohody strán zaúčtovaná na záväzok z úverovej zmluvy č.XXXXXXXXXX. Na úverovú zmluvu č.XXXXXXXXXX bolo zaúčtované plnenie vo výške 1.113,06 Eur (1242-128,94). Z predloženej výzvy na vrátenie plnenia zo dňa 23.01.2015 súd zistil, že dňa 23.01.2015 bola žalovanému elektronicky doručená výzva na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu, ktorou žalobca vyzval žalovaného na vrátenie sumy 342,-Eur v termíne do 26.01.2015.

14. Aj keď uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere je vo svojej podstate zmluvou o úvere podľa § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObchZ“) a predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah podľa § 261 ods. 3 písm. d) ObchZ, je zrejmé, že predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalobcu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Súd má za to, že právny vzťah medzi stranami sporu, založený uzavretou zmluvou o úvere, je spotrebiteľským vzťahom, preto je ho potrebné posúdiť aj podľa ustanovení zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) o spotrebiteľských zmluvách a zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), a to s prihliadnutím na právnu úpravu platnú v čase uzavretia zmluvy o úvere. Tzv. spotrebiteľské zmluvy, i keď sú upravené v Občianskom zákonníku, totiž nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len výlučne na občianskoprávne vzťahy, ale príslušné ustanovenia je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, a to bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah. Ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka je potrebné vykladať v súlade s obsahom smernice 93/13/EHS v zmysle princípu tzv. nepriameho účinku smernice, podľa ktorého súd je povinný vykladať vnútroštátne právo v súlade s cieľmi, ktoré boli sledované touto smernicou - táto sa nevzťahuje len na zmluvy podľa Občianskeho zákonníka (ako to vyplýva z uvedeného § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ale na všetky zmluvy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ. Žalovaný spotrebiteľský charakter uzavretej zmluvy nenamietal.

15. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

Podľa § 497 ObchZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 ObchZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. , na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,
- k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), alebo ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

16. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu voči žalovanému je dôvodná len čiastočne, preto súd podanej žalobe vyhovel v rozsahu ako je uvedené vo výroku rozsudku a zaviazal žalovaného na zaplatenie súdom priznanej sumy. V prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

17. Vykonaným dokazovaním má súd preukázané, že dňa 17.08.2012 bola medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č.XXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy žalobca čerpal od žalovaného bezúčelový, hotovostný, spotrebiteľský úver vo výške

istiny 900,-Eur, na ktorý žalobca žalovanému uhradil sumu 1242,-Eur. Tieto skutkové tvrdenia neboli medzi stranami sporné.

18. Súd podrobil uzavretú zmluvu jej prieskumu z hľadiska súdnej kontroly spotrebiteľských zmlúv. Zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch má dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho pre spotrebiteľa vyplývajú.

19. Po preskúmaní obsahu zmluvy má súd za to, že uzavretá zmluva o úvere nespĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. Uzavretá zmluva neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, medzi ktoré patrí aj údaj o finančnom agentovi, prostredníctvom ktorého bola zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená a to v rozsahu meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresa trvalého pobytu a identifikačné číslo. Vzhľadom k tomu, že uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje len meno a priezvisko finančného agenta a neobsahuje jeho ostatné zákonom vyžadované identifikačné údaje, možno vyvodiť záver, že uvedená zmluva neobsahuje podstatnú náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., ktorá slúži na jednoznačnú identifikáciu účastníkov uvedeného právneho úkonu. Predovšetkým však táto spotrebiteľská zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, čo je náležitosť vyžadovaná § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. Už z tohto dôvodu možno s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. dospieť k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. V obchodných podmienkach na rube zmluvy o úvere je v bode 2 uvedená len dohodnutá definícia pojmu „konečná splatnosť úveru“, ktorou sa rozumie „uhradenie poslednej splátky veriteľovi, pričom doba trvania úveru je od uzatvorenia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru.“ Súd má za to, že takto uvedený a formulovaný údaj o termíne konečnej splatnosti úveru nespĺňa náležitosti vyžadované v § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. Súd pri výklade tejto zákonom stanovenej náležitosti použil tzv. legálny výklad. V dôvodovej správe k predmetnému ustanoveniu zákonodarca jasne uviedol, že zmyslom určenia konečnej splatnosti je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti vyplývajúce z o zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmyslom a účelom tohto ustanovenia je stanoviť jednoznačný časový okamih, termín konečnej splatnosti, a to v jasnej, určitej a jednoznačnej forme. Opisné stanovenie tejto náležitosti, tak ako je uvedené v uzavretej zmluve o úvere nepostačuje, nakoľko z takéhoto opisného stanovenia spotrebiteľ nemá reálnu predstavu o termíne konečnej splatnosti poskytovaného úveru. Tento legálny výklad možno podporiť aj gramatickým výkladom predmetného zákonného ustanovenia, nakoľko právna norma výslovne uvádza požiadavku na stanovenie „termínu konečnej splatnosti“. Súd poukazuje aj na právny názor odvolacieho súdu vyslovený v zrušujúcom uznesení sp.zn. 17Co/779/2015-47 zo dňa 31.01.2017, ktorým bol súd v konaní podľa § 391 ods. 2 CSP viazaný. Ako opakovane dovodil odvolací súd (napr. aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 17Co/151/2012) „Vyžaduje sa teda časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (týmto sú: dátum poskytnutia úveru spotrebiteľovi, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok). Je potom úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétneho (jedného) časového údaja, ktorý bude konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru predstavovať.“ Súd je toho názoru, že uzavretá zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru, a preto považuje predmetný úver s odkazom na § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Z rovnakých dôvodov má súd za preukázané, že zmluva o úvere neobsahuje ani termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, čo je náležitosť vyžadovaná § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Aj z tohto ďalšieho dôvodu možno s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. dospieť k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Pre úplnosť súd dodáva, že zmluva o úvere neobsahuje ani úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, čo je náležitosť vyžadovaná § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z., ktorou sa podľa § 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. rozumie úroková sadzba stanovená na ročnej báze. Zmluva obsahuje len tzv. fixnú úrokovú sadzbu (v zmluve uvedená sumou 20 % z istiny) definovanú § 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., ktorá však nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona. Podstatnou zákonnou náležitosťou a rozhodujúcim ukazovateľom pre spotrebiteľa je práve úroková sadzba úveru definovaná v § 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. ako úroková sadzba stanovená na ročnej báze, ktorá má pre spotrebiteľa oveľa väčšiu vypovedaciu (a porovnávaciu) hodnotu ako tzv. fixná sadzba, ktorá je stanovená za celé obdobie predpokladaného trvania záväzku.

Aj z tohto ďalšieho dôvodu súd dospel k záveru, že poskytnutý úver treba pokladať za bezúročný a bez poplatkov.

20. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca z poskytnutého úveru vo výške 900,-Eur uhradil žalovanému sumu 1.242,-Eur, teda o 342,-Eur viac, než mal žalovaný nárok. Z vyjadrenia žalovaného a predloženého protokolu o zápočte zo dňa 10.05.2013 súd zároveň zistil, že suma 128,94 Eur predstavujúca preplatok, na ktorého vrátenie mal žalobca pri úverovej zmluve číslo XXXXXXXXXX nárok, bola na základe dohody strán sporu (so súhlasom žalobcu) použitá na úhradu iného záväzku žalobcu, a to záväzku z ďalšej úverovej zmluvy číslo XXXXXXXXXX, ktorá nie je predmetom tohto konania. Žalobca uzavretie protokolu a dohody o zápočte, resp. jeho pravosť nespochybnil, voči protokolu však právny zástupca žalobcu namietol, že aj ďalšia zmluva je pravdepodobne bezúročná a bez poplatkov, zmluvu však v konaní nepredložil, ani vykonanie tohto dôkazu v konaní nenavrhol. Súd preto tvrdenie žalovaného založené na skutkovom tvrdení, že suma vo výške 128,94 Eur bola použitá na úhradu iného (ďalšieho) záväzku žalobcu považoval za dôvodnú. Súd z vykonaných dôkazov dospel k záveru, že žalobca na záväzok z úverovej zmluvy č.XXXXXXXX uhradil žalovanému celkovú sumu 1.242,-Eur, pričom suma 128,94 Eur, na ktorej vrátenie vznikol žalobcovi nárok, bola na základe dohody strán sporu použitá na splatenie ďalšieho záväzku žalobcu z úverovej zmluvy číslo XXXXXXXXXX. Nakoľko uzavretú zmluvu o úvere číslo XXXXXXXXXX je potrebné vzhľadom na závery súdu uvedené v predchádzajúcom bode tohto rozsudku považovať za bezúročnú a bez poplatkov, žalobca má nárok na vrátenie sumy 213,06 Eur ($1242-900=342-128,94=213,06$). Súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie tejto sumy a v prevyšujúcej časti (žalobu o zaplatenie sumy 128,94 Eur s príslušenstvom) zamietol ako nedôvodnú, keďže obranu žalovaného založenú na tvrdení o zápočte tejto sumy na iný záväzok žalobcu súd posúdil ako dôvodnú a žalobca v konaní nepreukázal svoje tvrdenie, že aj zmluva č.XXXXXXXX, na ktorú bol preplatok zo zmluvy č.XXXXXXXX započítaný, je spotrebiteľská zmluva, ktorá je bezúročná a bez poplatkov. Podľa ustanovenia § 132 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Žalobca k žalobe pripojil dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Základnou zákonnou povinnosťou žalobcu v civilnom sporovom konaní je teda opísať rozhodujúce skutočnosti uplatneného nároku, ktoré následne vykonaním dokazovania dôkazmi označenými alebo predloženými žalobcom budú potvrdené alebo vyvrátené, keď v právnej úprave účinnej od 01.07.2016 už zákonodarca výslovne uvádza, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods. 2 CSP). Toto zákonné ustanovenie upravuje povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť strán sporu, ktorá súvisí s tzv. dôkazným bremenom. V občianskom súdnom konaní sporového charakteru spočíva dôkazné bremeno na žalobcovi, tzn. že je povinný označiť, resp. predložiť všetky dôkazy, ktorými by sa preukázali ním tvrdené skutočnosti osvedčujúce jeho nárok, a to nielen čo sa týka právneho dôvodu, ale aj výšky uplatňovaného nároku. Ak svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť splní iba tak, že jeho tvrdenia sa napokon nepreukážu, znamená to, že dôkazné bremeno neunesol. Dôsledok neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje tú stranu sporu, na ktorej dôkazné bremeno spočívalo, a ktorá sa tak dostala do dôkaznej núdze, pretože neponúkla alebo nevedela súdu ponúknuť také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali skutočnosti rozhodujúce pre výsledok sporu. Základnou povinnosťou žalobcu je preto uplatnený nárok skutkovo vymedziť a jednoznačne predloženými dôkazmi preukázať. Úlohou súdu je len oboznámiť sa s prednesenými tvrdeniami a predloženými dôkazmi a posúdiť, či obsah predložených dôkazov zodpovedá tvrdenému skutkovému stavu a dostatočne preukazuje dôvodnosť uplatneného nároku. Súd musí mať nárok pri jeho priznaní dostatočne preukázaný, aby mohol v rámci rozhodovacej činnosti prekontrolovať a posúdiť celkovú výšku žalobcom uplatneného nároku. Úlohou súdu v sporovom konaní nie je vykonávať dôkazy, ktoré sporové strany nenavrhl, nakoľko by tým súd zasiahol do rovnosti postavenia strán sporu. Je povinnosťou žalobcu svoj nárok jednoznačne predloženými dôkazmi preukázať. Úlohou súdu je len oboznámiť sa s predloženými dôkazmi a posúdiť, či obsah predložených dôkazov zodpovedá tvrdenému skutkovému stavu a dostatočne preukazuje dôvodnosť uplatneného nároku, a to nielen čo do jeho právneho základu ale aj jeho výšky. Žalobca v konaní nevyužil možnosť plniť dôkaznú povinnosť a ani na pojednávaní dňa 02.03.2018 nenavrhol doplnenie dokazovania zmluvou č.XXXXXXXX, o ktorej tvrdil, že je tiež pravdepodobne bezúročná a bez poplatkov. Ak však strana nesplní, resp. nedostatočne splní svoju dôkaznú povinnosť, súd nemá povinnosť vykonávať iné dokazovanie, ale rozhodne na základe výsledkov dokazovania navrhnutého stranami sporu a bez návrhu ďalšie dôkazy nevykonáva (§ 185 ods. 2 CSP). Súd teda rozhodne na základe zisteného skutkového stavu, ktorý sa zisťuje procesným postupom podľa CSP (§ 215 ods. 1, 2 CSP) a dopad núdze tvrdenia a dôkaznej núdze pripočíta tej

strane, na ktorej podľa predpisov hmotného práva leží povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno, t. j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

21. Okrem žalovanej sumy žalobca požadoval priznať aj úroky z omeškania, a to odo dňa 27.01.2015 do zaplatenia. Žalobca požadoval priznať úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni, keď uplynula žalovanému lehota na vrátenie plnenia poskytnutá vo výzve zo dňa 23.01.2015. Z predloženej výzvy súd zistil, že táto bola žalovanému doručená elektronicky dňa 23.01.2015, lehota na plnenie uplynula dňa 26.01.2015, vzhľadom na čo sa žalovaný dostal do omeškania dňom 27.01.2015. Toto omeškanie stále trvá, preto má žalobca nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, a to odo dňa 27.01.2015 až do zaplatenia.

22. Podľa § 369 ods. 1 ObchZ v znení platnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, ak je dlžník v omeškanií so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva. Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškanií. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávajúci predpis, ktorým je nariadenie vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov. Podľa § 3 ods. 1 vládneho nariadenia, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 27.01.2015 (prvému dňu omeškania po uplynutí lehoty na plnenie, stanovenej vo výzve zo dňa 23.01.2015) bola 0,05 % ročne. Vzhľadom na uvedené súd priznal úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne, a to počnúc dňom 27.01.2015 (nasledujúcim po uplynutí lehoty na plnenie) až do zaplatenia.

23. Pre posúdenie výšky priznaných úrokov z omeškania je rozhodujúci časový okamžik vzniku záväzkového vzťahu. V danom prípade k vzniku záväzku z bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného dochádzalo postupne získavaním jednotlivých úhrad po splatení poskytnutých peňažných prostriedkov. Na strane žalobcu teda dochádzalo k vzniku samostatných nárokov na vydanie bezdôvodného obohatenia po uhradení každej sumy nad rámec poskytnutých peňažných prostriedkov. Pre výšku úrokov z omeškania je bez právneho významu, že k uzavretiu zmluvy došlo dňa 17.08.2012, t.j. pred 31.01.2013 (§10c nariadenia), nakoľko pre posúdenie výšky úrokov z omeškania je rozhodujúce, kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo, a nie dátum uzavretia zmluvy, na základe ktorej došlo k poskytnutiu peňažnej hotovosti. Súd má za to, že k vzniku bezdôvodného obohatenia došlo od dňa uhradenia jednotlivých čiastok nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov, pričom pri postupnom získavaní majetkových hodnôt nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov treba z hľadiska vzniku bezdôvodného obohatenia považovať nároky za samostatné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov bezdôvodného obohatenia. K vzniku bezdôvodného obohatenia tak došlo až po splatení poskytnutých peňažných prostriedkov, pričom z predložených dôkazov a tvrdení strán sporu má súd preukázané, že k vzniku bezdôvodného obohatenia došlo až po 03.05.2013, kedy výška úrokov v zmysle § 3 ods. 1 bola o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Keďže žalobca uplatnil žalobou ročné úroky z omeškania vo výške 8,05 %, súd v prevyšujúcej časti uplatnený nárok zamietol.

24. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Vzhľadom na uvedené zákonné ustanovenie súd uložil žalovanému, aby súdom uloženú povinnosť splnil v lehote 3 dni od právoplatnosti tohto rozsudku.

25. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní úspešný na 62,30 % (213,06/342). Žalovaný bol úspešný na 37,70 % (100-62,30). Právo na náhradu trov konania tak vzniklo žalobcovi v rozsahu 24,60 % (62,30 - 37,70), ktorý mal v konaní úspech vo väčšej miere než žalovaný.

28. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žiar nad Hronom, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Náležitosťou odvolania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).